

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่สำคัญที่สุดในการติดต่อสื่อสาร เป็นภาษากลางของโลก และมวลมนุษยชาติที่ใช้ติดต่อระหว่างกันเป็นหลักไม่ว่าแต่ละคนจะใช้ภาษาอะไรเป็นภาษาประจำชาติ เมื่อต้องติดต่อกับคนอื่น ๆ ที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมกัน ทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษ ด้วยเหตุนี้ทุกชาติทุกภาษา จึงบรรจุวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองรองลงมาจากภาษาประจำชาติ เป็นแกนหลักของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ระดับปฐมวัยไปจนถึงการศึกษาตลอดชีวิต ภาษาอังกฤษนอกจากจะเป็นภาษาสำคัญของโลกแล้ว สมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน (ASEAN) ได้ออกกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียนคือภาษาอังกฤษ” ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่สองของชาวอาเซียนเคียงคู่กับภาษาที่หนึ่งอันเป็นภาษาประจำชาติของแต่ละคน (สมเกียรติ อ่อนวิมล, 2555, ออนไลน์)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับนวัตกรรมและวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบใหม่ โดยเฉพาะสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกระตุ้นความสนใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้วิธีที่จะฝึกทักษะทางภาษาให้ได้ผลดีวิธีหนึ่งคือ การฝึกทักษะด้วยชุดฝึกทักษะเพราะชุดฝึกทักษะเป็นแบบฝึกทักษะที่จะทำให้เด็กเกิดความมั่นใจ ค่อยคลายแล้วในแต่ละทักษะสามารถใช้เครื่องมือในการประเมินได้เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนฝึกหัดเพิ่มเติมและเสริมจากหนังสือเรียนเป็นการตอบสนองในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลเพราะเมื่อนักเรียนทำชุดฝึกทักษะที่เหมาะสมกับตนเองนั้น จะช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นของนักเรียนได้อย่างชัดเจน นับเป็นรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่น่าสนใจและเหมาะสมกับนักเรียนในระดับประถมศึกษา ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านและทักษะการเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นกระบวนการอย่างเป็นระบบสอดคล้องกับงานวิจัยของ มยุรี ธาณี (2551, บทคัดย่อ) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะ

ภาษาอังกฤษมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อารยา เครือศิริ (2551, หน้า 95) กล่าวว่า ประโยชน์ของชุดฝึกทักษะนี้นักเรียนจะได้รับประสบการณ์จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองได้ฝึกทักษะอย่างเต็มความสามารถและสามารถหาข้อบกพร่องของแต่ละคนได้ด้วย

การสอนด้วยเทคนิคแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task Based Learning) สามารถใช้แก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษได้โดยเป็นการให้ผู้เรียนได้ลงมืออ่านภาษาอังกฤษจากภาระงานในสถานการณ์จริง และมีการประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์ที่หลากหลายจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้และเรียนรู้ภาษาในสถานการณ์จริง จากการปฏิบัติงานโดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน เน้นการอ่านเพื่อความเข้าใจ และทักษะการเขียนสามารถจับประเด็นสำคัญสามารถหารายละเอียดจากบทความ แปลความ ตีความ วิเคราะห์ความ และสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้จนบรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้และปรากฏเป็นชิ้นงานหรือผลงานให้เห็นเด่นชัด ดังที่ จรัสศรี พาเทพ (2558, หน้า 3) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเน้นงานปฏิบัติ เป็นการเรียนรู้ทางภาษาโดยใช้การปฏิบัติงานเป็นสื่อกลาง ซึ่งถ้าผู้เรียนทำความเข้าใจการปฏิบัติงานในแต่ละขั้นตอนได้เป็นอย่างดีแล้วก็จะสามารถลงมือปฏิบัติงานจนบรรลุวัตถุประสงค์เป็นชิ้นงานที่ต้องการได้ทำงานเป็นระบบรู้วิธีแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงาน ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้และสามารถทำให้ผู้เรียนอ่าน และเขียนได้สอดคล้องกับสถานการณ์จริง

วิธีการสอนด้วยเทคนิค KWL Plus ของ Carr and Ogle (1987, pp. 626–631) ซึ่งได้ร่วมกันพัฒนารูปแบบในปี ค.ศ. 1987 คือ เทคนิคการฝึกทักษะการอ่านและการเขียนเนื่องจากการอ่านแบบ KWL Plus เป็นวิธีการอ่านที่ทำให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้เดิม หรือสิ่งที่นักเรียนรู้ (Know) มาบ้างแล้ว นักเรียนอยากรู้อะไรจากข้อความ เนื้อเรื่องที่นักเรียนอ่าน (Want to Know) และในระหว่างที่นักเรียนอ่าน และหลังการอ่าน นักเรียนได้ความรู้อะไรจากการอ่าน ซึ่งจะไปสัมพันธ์กับการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วย เพราะนักเรียนต้องใช้โครงสร้างความรู้เดิมเพื่อช่วยในการอ่านให้เกิดความเข้าใจมากขึ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตรลดา คนยืน (2550, บทคัดย่อ) พบว่า การอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ KWL Plus สามารถส่งเสริมเจตคติ ที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนเนื่องจากนักเรียนสามารถใช้ประสบการณ์เดิมสร้างความมั่นใจในการอ่าน และมีการ

ทำงานเป็นกลุ่มโดยที่ทุกคนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ กิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเองและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่มย่อย ทำให้นักเรียนอยากมีส่วนร่วมและรู้สึกชอบในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน และเรียนรู้อย่างมีความสุข

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนดงมะไฟเจริญศิลป์ในปีที่ผ่านมายังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากนักเรียนยังขาดทักษะการอ่าน ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ ความหมายของคำศัพท์ ประโยคหรือ เนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ นักเรียนอ่านข้อความแล้วไม่สามารถบอกจุดมุ่งหมายของผู้เขียนหรือบอกประเด็นสำคัญของเรื่อง และไม่สามารถขยายความคิดที่นอกเหนือไปจากข้อมูลที่มีอยู่ได้ ขาดความเข้าใจในกระบวนการอ่านซึ่งเกิดจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูไม่หลากหลาย และไม่สอดคล้องกับเนื้อหา เน้นครูเป็นศูนย์กลาง นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนน้อยทำให้นักเรียนไม่ตั้งใจเรียน ทำให้มีเจตคติที่ไม่ดีต่อรายวิชาภาษาอังกฤษซึ่งชี้ให้เห็นว่า นักเรียนขาดความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษจึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่โรงเรียนกำหนดไว้ (โรงเรียนชุมชนดงมะไฟเจริญศิลป์, 2559, หน้า 39) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นภาพร แก้วแสง (2558, หน้า 2) นักเรียนขาดทักษะในการอ่านเพื่อความเข้าใจเนื่องมาจาก พื้นฐานความรู้ด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียนแต่ละคนแตกต่างกันสภาพบรรยากาศชั้นเรียนที่อยู่ภายใต้การจัดกิจกรรมการเรียนแบบเดิม ผู้เรียนเรียนรู้และฝึกทักษะอ่านภาษาอังกฤษน้อย ส่งผลให้ผู้เรียนโดยความสามารถและขาดความมั่นใจในการแสดงออกทางภาษาก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษและในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน

ในด้านทักษะการเขียนพบว่า นักเรียนประสบปัญหาอย่างมากเมื่อได้รับมอบหมายภาระงานการเขียนภาษาอังกฤษ นักเรียนไม่สามารถเขียนคำศัพท์ ข้อความ หรือประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนขาดกิจกรรมในการจัดกิจกรรมการสอนเขียน กิจกรรมการเรียนการสอนไม่ได้เน้นให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียน ประกอบกับนักเรียนยังขาดความสนใจใฝ่เรียนรู้ นักเรียนรู้สึกไม่สนุกและไม่เข้าใจ เพราะครูผู้สอนเน้นการท่องจำคำศัพท์ เน้นการจดบันทึกในการเขียน การสอนจะเน้นตัวครูเป็นสำคัญโดยไม่ได้เน้นให้นักเรียนฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง ซึ่งเมื่อประเมินความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอตามจุดมุ่งหมายที่หลักสูตรกำหนด สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิพารุณี ช่อนเจริญ (2555, หน้า 1) พบว่า นักเรียนมีพื้นฐาน

ทางภาษาอังกฤษที่ค่อนข้างอ่อน คือ อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ไม่เข้าใจโครงสร้างของ ภาษาอังกฤษ เป็นสาเหตุให้นักเรียนไม่สามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างเต็มที่ เมื่อ นักเรียนไม่เข้าใจก็ส่งผลมาถึงเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ คือทำให้นักเรียนไม่ชอบเรียนวิชา ภาษาอังกฤษเนื่องจากมองว่าภาษาอังกฤษยาก เรียนไม่ได้ เรียนไม่รู้เรื่อง

ผลการทดสอบคุณภาพผู้เรียนระดับชาติ (O-NET) ของสำนักทดสอบ มาตรฐานแห่งชาติ ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2559 พบว่า ระดับประเทศมี คะแนนเฉลี่ย 34.59 ขณะที่โรงเรียนชุมชนดงมะไฟเจริญศิลป์ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 32.50 ซึ่งมีคะแนนค่าเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศและลดลงจากปีการศึกษา 2558 คือ 3.67 นอกจากนี้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) อยู่ในเกณฑ์ต่ำ (โรงเรียนชุมชนดงมะไฟเจริญศิลป์, 2559, หน้า 38) โดย สาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์เป็นผลเนื่องมาจาก ผู้เรียนไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ และความหมายของเนื้อเรื่องที่อ่าน อ่านจับใจความ สำคัญและอ่านสรุปความได้น้อยทำให้นักเรียนไม่สนใจและเบื่อหน่ายขณะเรียน

ด้วยเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำ แนวคิดต่างๆ มาบูรณาการเป็นชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค TBL ร่วมกับเทคนิค KWL Plus มาจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 และ นำผลการวิจัยครั้งนี้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรม การเรียนในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

คำถามของการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยเทคนิค TBL ร่วมกับเทคนิค KWL Plus ที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียน เจตคติ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าดัชนีประสิทธิผลตามเกณฑ์หรือไม่อย่างไร
2. ทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียน ด้วยชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค TBL ร่วมกับเทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่ อย่างไร

3. เจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค TBL ร่วมกับเทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่ อย่างไร

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค TBL ร่วมกับเทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่ อย่างไร

5. ทักษะการอ่านและการเขียน เจตคติ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีความสุขในการเรียนต่างกัน (สูง ปานกลาง และต่ำ) หลังได้รับการสอนด้วยชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค TBL ร่วมกับเทคนิค KWL Plus แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค TBL ร่วมกับเทคนิค KWL Plus ที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียน เจตคติ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น

2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค TBL ร่วมกับเทคนิค KWL Plus ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

3. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค TBL ร่วมกับเทคนิค KWL Plus ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค TBL ร่วมกับเทคนิค KWL Plus ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

5. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียน เจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีความสุขในการเรียนแตกต่างกัน (สูง ปานกลาง และต่ำ) หลังได้รับการสอนด้วยชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค TBL ร่วมกับเทคนิค KWL Plus

สมมติฐานของการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและผลการวิจัย ตลอดจนทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงได้ตั้งสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. ชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยเทคนิค TBL ร่วมกับเทคนิค KWL Plus ที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียน เจตคติ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป
2. ทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค TBL ร่วมกับเทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. เจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค TBL ร่วมกับเทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค TBL ร่วมกับเทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
5. ทักษะการอ่านและการเขียน เจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีความสุขในการเรียนต่างกัน (สูง ปานกลาง และต่ำ) หลังได้รับการสอนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค TBL ร่วมกับเทคนิค KWL Plus มีความแตกต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย

ในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เจตคติ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดกิจกรรมเทคนิค TBL ร่วมกับเทคนิค KWL Plus ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ได้ชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค TBL ร่วมกับเทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิผลสอดคล้องกับพัฒนาการและบริบทแวดล้อมของผู้เรียน
2. ได้พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน เจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีคุณภาพสูงขึ้น

3. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องได้นำไปใช้ในการพิจารณาเลือกวิธีการกิจกรรมแนะแนวที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนที่จะส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการอ่านและการเขียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้น อีกทั้งยังทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญในการนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ของศูนย์อำนวยการเครือข่ายชมรมหนองลาด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ซึ่งมี 12 โรงเรียน ประกอบด้วย 14 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 250 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 โรงเรียนชุมชนดงมะไฟเจริญศิลป์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 22 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยการจับฉลากโดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เนื่องจากมีการจัดชั้นเรียนแบบผลของการเรียนและคุณลักษณะของนักเรียนมีความคล้ายคลึงกัน

3. ตัวประกอบที่ใช้ในการวิจัย

3.1. ตัวแปรอิสระ มี 2 ประเภทได้แก่

3.1.1 ตัวแปรจัดกระทำ คือวิธีการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดกิจกรรมเทคนิค TBL ร่วมกับเทคนิค KWL Plus

3.1.2 ตัวแปรจัดประเภท คือ ความสุขในการเรียน มี 3 ระดับได้แก่

3.1.2.1 กลุ่มสูง

3.1.2.2 กลุ่มปานกลาง

3.1.2.3 กลุ่มต่ำ

3.2 ตัวแปรตาม แบ่งเป็นดังนี้

3.2.1 ทักษะการอ่านและการเขียน

3.2.2 เจตคติ

3.2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

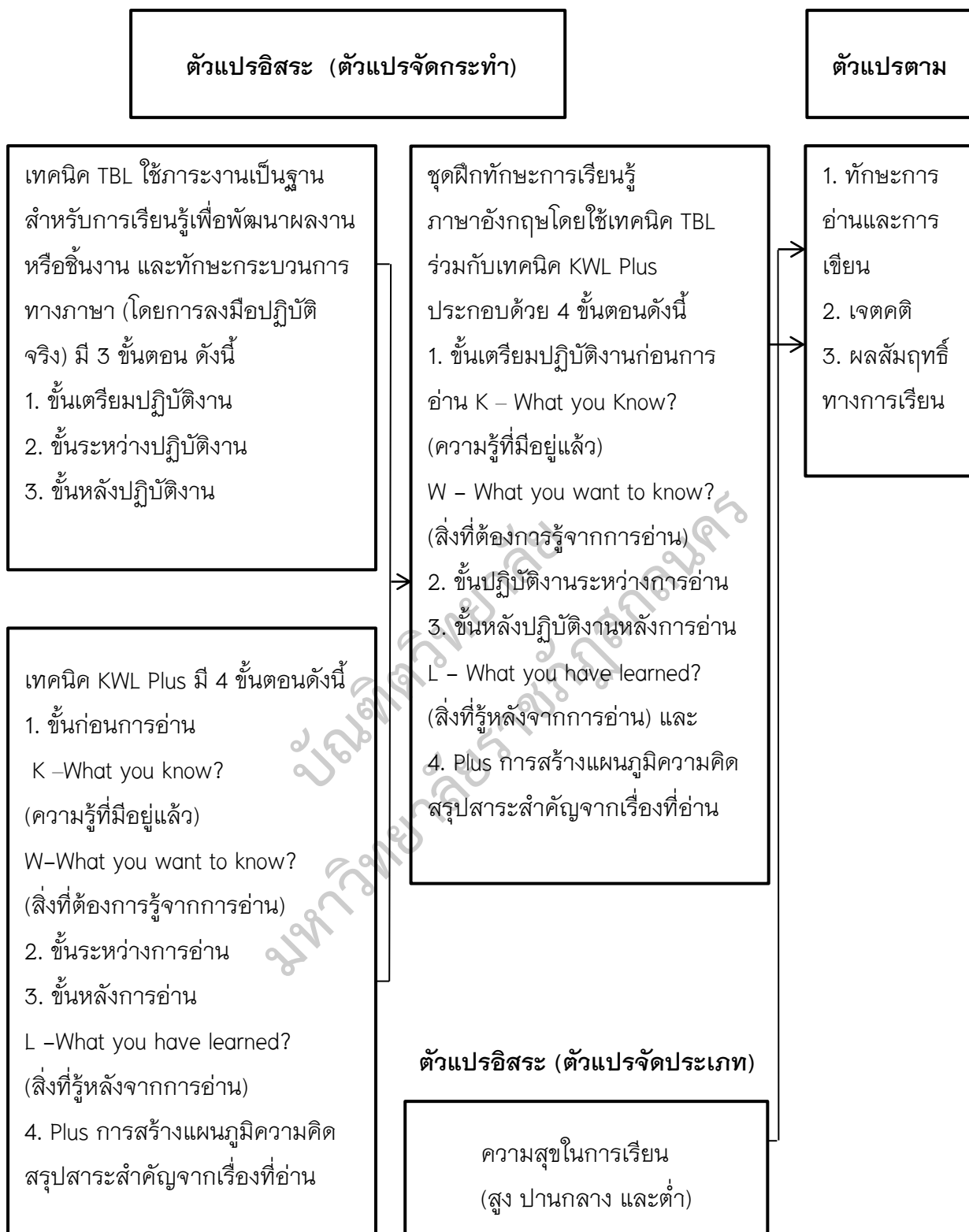
4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้เป็นบทอ่านที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับมาตรฐานทางการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (อ 41101) จำนวน 9 ชุด

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โดยใช้เวลารวม 27 ชั่วโมงไม่รวมทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดฝึกทักษะซึ่งศึกษาจาก สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, หน้า 65) ถวัลย์ มาสจรัส และคณะ (2550, หน้า 21) สุคนธ์ สินธพานนท์ (2551, หน้า 92) ชุศรี พิทักษ์ (2553, หน้า 41) เทคนิค TBL (Task Based Learning) ศึกษาจาก วัชรา เล่าเรียนดี (2547, หน้า 72) Nunan (1989, pp. 28–29, อ้างถึงใน วิภาดา พูลศักดิ์วารสาร, 2555, หน้า 86) Willis (1998, pp. 56–58, อ้างถึงใน ชินณเพ็ญ รัตนวงศ์, 2547, หน้า 29–30) Ellis (2003, pp. 9–10, อ้างถึงใน สราลี หลงแยม, 2556, หน้า 45) เทคนิค KWL Plus ศึกษาจาก สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ (2544, หน้า 75) สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545, หน้า 88–92) มณีรัตน์ สุทธิรัตน์ (2548, หน้า 154) Carr and Ogle (1987, pp. 626–631, อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี, 2547, หน้า 93–95) จากการทบทวนทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของผู้วิจัยได้สรุปกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นียมคัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดนียมคัพท์เฉพาะ ดังนี้

1. ชุดฝึกทักษะ หมายถึง แบบฝึกหรือกิจกรรมฝึกที่ผู้ศึกษาร่างขึ้นเพื่อใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เจตคติ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นบทอ่านที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับมาตรฐานทางการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (อ 41101) จำนวน 9 ชุด ซึ่งรายละเอียดของชุดฝึกทักษะประกอบด้วยชื่อเรื่อง คำชี้แจงการใช้ชุดฝึกทักษะ คำชี้แจงสำหรับครู คำชี้แจงสำหรับนักเรียน แบบทดสอบก่อนเรียน บทอ่าน แบบฝึกหัด แบบทดสอบหลังเรียน เฉลยแบบฝึกหัด และเฉลยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

2. เทคนิค TBL หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคแบบมุ่งเน้นงานปฏิบัติ(Task Based Learning) เป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริง จากการปฏิบัติจริงที่สอดคล้องกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาของตนเองเพื่อให้ได้ผลงานตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และได้เรียนรู้รูปแบบภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสมโดยมีวิธีการจัดการเรียนการสอนประกอบด้วย 3 ขั้นตอนคือ 1) ขั้นนำก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นการแนะนำหัวข้อและอธิบายชิ้นงาน โดยใช้กิจกรรมเข้าช่วยเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจ เช่น กิจกรรมระดมสมอง แนะนำชิ้นงานตัวอย่าง เป็นต้น 2) ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During – Task) ประกอบด้วย การปฏิบัติงาน (Task) การเตรียมนำเสนอผลการปฏิบัติงานต่อชั้นเรียน (Planning) และการรายงานผลงานการปฏิบัติต่อชั้นเรียน (Report) และ 3) ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-Task) เป็นขั้นศึกษาโครงสร้าง ไวยากรณ์ และคำศัพท์ในแต่ละงานปฏิบัติ (Language Focus) ประกอบด้วย การวิเคราะห์ (Analysis) ตรวจสอบ / อภิปรายลักษณะสำคัญของเนื้อหาทางภาษา และการฝึก (Practice) ฝึกทำแบบฝึกหัดเสริมทางด้านไวยากรณ์หลังจากนักเรียนเข้าใจความถูกต้องของกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์แล้ว

3. เทคนิค KWL Plus หมายถึง กระบวนการที่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้เดิมในการเรียนรู้ กระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกใช้สมอง โดยการอ่านการวิเคราะห์และพิจารณาเนื้อเรื่องที่อ่านในขณะนั้น สร้างความมั่นใจในตนเองขณะเรียนผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการ ทำความเข้าใจตนเองวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจตนเอง มีการจัดระเบียบข้อมูลเพื่อการดึงมาใช้ภายหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้คำถามในการ

กระตุ้นให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์มี 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ชั้น K (What we know?) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนตรวจสอบหัวข้อเรื่องหรือชื่อเรื่อง ว่าตนเองมีความรู้เกี่ยวกับชื่อเรื่องมากน้อยเพียงใดเป็นการนำความรู้เดิมมาใช้เพราะการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม, 2) ชั้น W (What we to know?) เป็นการตั้งเป้าหมายในการอ่าน และเป็นการคาดหวังว่าจะพบอะไรบ้างในบทอ่านบ้าง 3) ชั้น L (What we have learned?) ขั้นตอนที่นักเรียนสำรวจว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้างจากบทอ่านโดยนักเรียนจะหาคำตอบให้กับคำถามที่ตนเองตั้งไว้ในขั้นตอน W และจดบันทึกสิ่งที่ตนได้เรียนรู้ และ 4) ชั้น Plus การสร้างเป็นแผนภูมิรูปภาพความคิดเพื่อสรุปสาระสำคัญของเรื่อง

4. ชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค TBL ร่วมกับเทคนิค KWL Plus หมายถึง สื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับกระบวนการคิดเพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาของบทอ่านเพื่อพัฒนาทักษะอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยขั้นตอนของเทคนิค TBL ร่วมกับเทคนิค KWL Plus ซึ่งเทคนิค TBL มี 4 ขั้นตอนคือ 1) ชั้นเตรียมปฏิบัติงานก่อนการอ่าน (Pre-task) ได้แก่ K-What you Know? (ความรู้ที่มีอยู่แล้ว) และ W-What you want to know? (สิ่งที่ต้องการรู้จากการอ่าน) 2) ชั้นปฏิบัติงานระหว่างการอ่าน (During-task) 3) ชั้นหลังปฏิบัติงานหลังการอ่าน (Post-task) ได้แก่ L-What you have learned? (สิ่งที่รู้หลังจากการอ่าน) และ 4) Plus การสร้างแผนภูมิความคิดสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน เป็นบทอ่านที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับมาตรฐานทางการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (อ 41101) จำนวน 9 ชุด

5. ทักษะการอ่านและการเขียน หมายถึง ความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยเน้นความรู้เกี่ยวกับการเข้าใจความหมายของคำ วลี และกลุ่มคำการเรียบเรียงประโยค โดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ สามารถจับใจความสำคัญและเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งวัดได้จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านและการเขียน ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ชนิดตอบสั้นๆ เติมคำ เรียงคำให้เป็นประโยค และจับคู่จำนวน 60 ข้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. เจตคติ หมายถึง ความรู้สึก และความโน้มเอียงซึ่ง ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ หรือเป็นกลางของนักเรียนที่จะปฏิบัติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยชุดฝึกการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค TBL และเทคนิค

KWL-Plus โดยวัดจากแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วัดได้จากการทำแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

7. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนความรู้ความสามารถและทักษะที่เกิดขึ้นในตัวของผู้เรียน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ความเข้าใจ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการสังเคราะห์ ด้านการประเมินค่า วัดได้จากการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

8. ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I.) หมายถึง การหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค TBL ร่วมกับเทคนิค KWL Plus ที่มีดัชนีประสิทธิผลตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป โดยหาได้จากสูตรผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด ลบด้วยผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียนของผู้เรียนทั้งหมด แล้วหารด้วย (จำนวนนักเรียน x คะแนนเต็ม) - ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียนของผู้เรียนทั้งหมด

9. ความสุขในการเรียน หมายถึง ความสบายกายสบายใจ ความพอใจในคุณภาพชีวิตที่ดีตามศักยภาพของตนเองมีความสามารถในการแก้ปัญหา และปรับตัวให้อยู่ในสภาพแวดล้อมและสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้เป็นอย่างดี ซึ่งวัดได้จากการทำแบบสอบถามความสุขในการเรียน จำนวน 30 ข้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยดัดแปลงมาจาก คักดีสิทธิ์ สีหลวงเพชร (2544, หน้า 38) พัฒนาขึ้นตามทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความสุข มาปรับปรุงภาษาในแต่ละข้อคำถามให้เหมาะสมกับนิยามที่สร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ

10. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของศูนย์เครือข่ายการศึกษาขาม้นหนองลาด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ซึ่งมี 12 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนชุมชนดงมะไฟเจริญศิลป์ โรงเรียนบ้านประชาสุขสันต์ โรงเรียนบ้านพานสหราษฎร์บำรุง โรงเรียนโคกเลาะวิทยาคาร โรงเรียนบ้านโพนบกสหราษฎร์วิทยา โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร โรงเรียนบ้านนา (ศุภราษฎร์อุทิศวิทยายน) โรงเรียนบ้านดอนแคน "ศุภราษฎร์ผดุงวิทย์" โรงเรียนบ้านท่าม่วง โรงเรียนบ้านดอนสัมพันธ์ โรงเรียนบ้านหนองลาด (ราษฎร์อุทิศวิทยาคม) และโรงเรียนบ้านสายปลาหลาย (ศุภราษฎร์ผดุง) มีจำนวนนักเรียน 250 คน